Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

№ 14 2 APRIL 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Vandaag heb ik weer goed nieuws voor jullie. Het gaat over onze wekelijkse prijsvragen. Elke week krijg ik daarvoor veel oplossingen binnen en het is mij opgevallen dat er zelfs steeds meer jongens en meisjes aan meedoen. Dat komt natuurlijk doordat „Donald Duck" steeds meer lezers en lezeressen krijgt.
Ik vind het heel plezierig als ik zie dat het stapeltje oplossingen van onze prijsvragen van week tot week toeneemt, maar ik heb er toch ook nog wat bij bedacht. Als er telkens meer deelnemers en deelneemsters komen, dienen wij ook het aantal prijzen te verhogen. Anders zou jullie kans op het winnen van een prijs kleiner worden.
En daarom kondig ik jullie aan, dat met ingang van deze week het aantal prijzen uitgebreid is van tien tot vijftien! Is dat even wat?
Hierbij laten wij het niet. Tot nu toe bestond de derde tot en met de tiende prijs uit een vulpotlood. Ik wil niets kwaads zeggen van die vulpotloden. Zij waren heel mooi en heel goed en ik heb er nog nooit klachten over gehoord. Toch maak ik nu van de gelegenheid gebruik om het soort vulpotloden te verbeteren. Julie kunt nu een echt Donald Duck vulpotlood winnen. In de eerste plaats schrijft het nóg beter dan het vulpotlood dat ik eerst als prijs uitloofde en in de tweede plaats ziet het er veel leuker uit. Je moet weten, dat in deze vulpotloden een echt Donald Duck-poppetje zit. Je ziet in dit vulpotlood onze grote vriend Donald op en neer dansen. Als je het potlood op zijn kop houdt, gaat Donald naar boven en als je het omdraait daalt hij statig naar beneden. Op die manier is dit vulpotlood niet alleen om mee te schrijven, maar tegelijkertijd een aardig stukje speelgoed. Stel je voor dat je zo'n echt Donald Duck vulpotlood wint! Al je vrienden en vriendinnen zouden er plezier van hebben en ik zou je alleen maar willen aanraden: Stop het goed weg, want iedereen wil zo'n speel- en schrijfding hebben.
Van vandaag af loof ik dus als derde tot en met vijftiende prijs bij onze wekelijkse prijsvraag een prachtig en echt Donald Duck potlood uit. Veel plezier ermee!

DONALD

Zitten jullie erg hard te werken voor 't Paasrapport? Ik hoop, dat jullie moeite beloond zal worden en dat jullie allemaal met heel mooie cijfers thuis zullen komen. Als er tijd overblijft, verwacht ik weer brieven aan het bekende adres: „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal.

HENK NAGTEGAAL, CURAçAO. Natuurlijk wil ik naar jou in Oom Donalds Brievenbus terugschrijven. Wil je aan al je vrienden en vriendinnen in Curaçao veel groeten van me doen? Ik hoop weer gauw iets van je te horen.

INA DIEDERIKS, AMSTERDAM. Wat jammer, dat je je adres niet in je brief hebt geschreven, Ina. Nu kan ik je zelf geen brief terugschrijven. Als ik naar Artis ga, zal ik je boodschap overbrengen, goed? Stuur je me weer eens zo'n mooie tekening?

RIA EN FREDDIE HELFRICH, ROTTERDAM. Ik zal jullie maar samen antwoorden op dat gezellige briefje, dat ik van jullie kreeg en er stonden echt niet zoveel fouten in. Ik ben blij, dat jullie zo van „Donald Duck" genieten.

RIENEKE SCHIER, VLISSINGEN. Ik vind het knap van je, dat je „Donald Duck" al helemaal zelf kunt lezen, meiske! En ook je tekening vond ik erg mooi. Tot schrijfs, hoor!

JAN v. d. KOLK, DEN HULST. Wordt je Paasrapport even mooi als je Kerstrapport is geweest? Ik vind het geweldig, dat je zo goed op je accordeon kunt spelen. Een 96-basser, dat is niet mis zeg!

MARIANNE EICHHOLTZ, AMSTERDAM. Fijn, dat je 'n tweede prijs hebt gewonnen met die wedstrijden. Doe je er meer aan mee? Geef Bosto namens mij maar eens een suikerklontje, dat zou ik erg leuk vinden.

KEES DE BIJL, AARDENBURG. Zou jij zo graag twee maal in de week een „Donald Duck" in de bus vinden? Wat moest er dan van je huiswerk terechtkomen? Doe je de groeten van me aan je vriendjes?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Alle woorden, die ditmaal in onze wekelijkse prijspuzzle ingevuld moeten worden, eindigen op de letter l. Elk rondje krijgt een letter en het invullen dient van buiten naar binnen te geschieden. Heb je de goede woorden ingevuld, dan vormen de letters in de gele sterren in de nummervolgorde een wens, die uit twee woorden bestaat. Schrijf deze wens op een briefkaart en zend deze vóór 7 April aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan moet je zetten: Oplossing nummer 14. Veel succes, allemaal!

1. werktuig om dieren te vangen, 2. opstootje, 3. klein zwart dier, dat onder de grond leeft, 4. pret, 5. lengtemaat, 6. koud en vochtig, 7. heeft tegenwoordig ieder huis, 8. geneesmiddel, 9. strook grond langs het water, 10. slangvormige vis, 11. muzieknoot, 12. laagvlakte tussen de bergen, 13. dwaas, 14. schelle kreet, 15. huid, 16. niets. **De ij is één letter.**

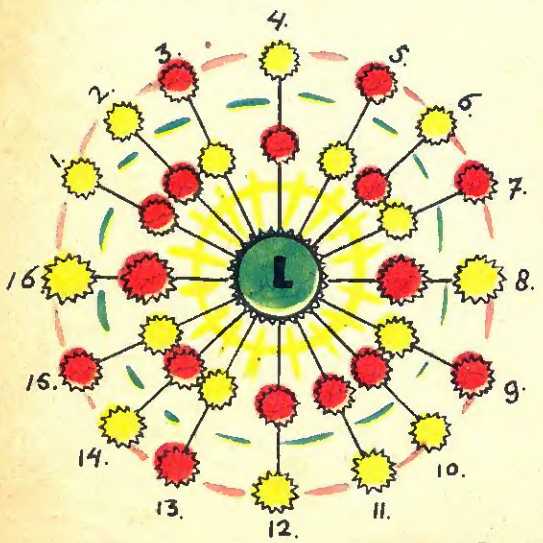

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes 20 Brownie. Model B. winkelwaarde f 28.-: Tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia. winkelwaarde f 16.50: Derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

WALT DISNEY

De kleine BOZE WOLF

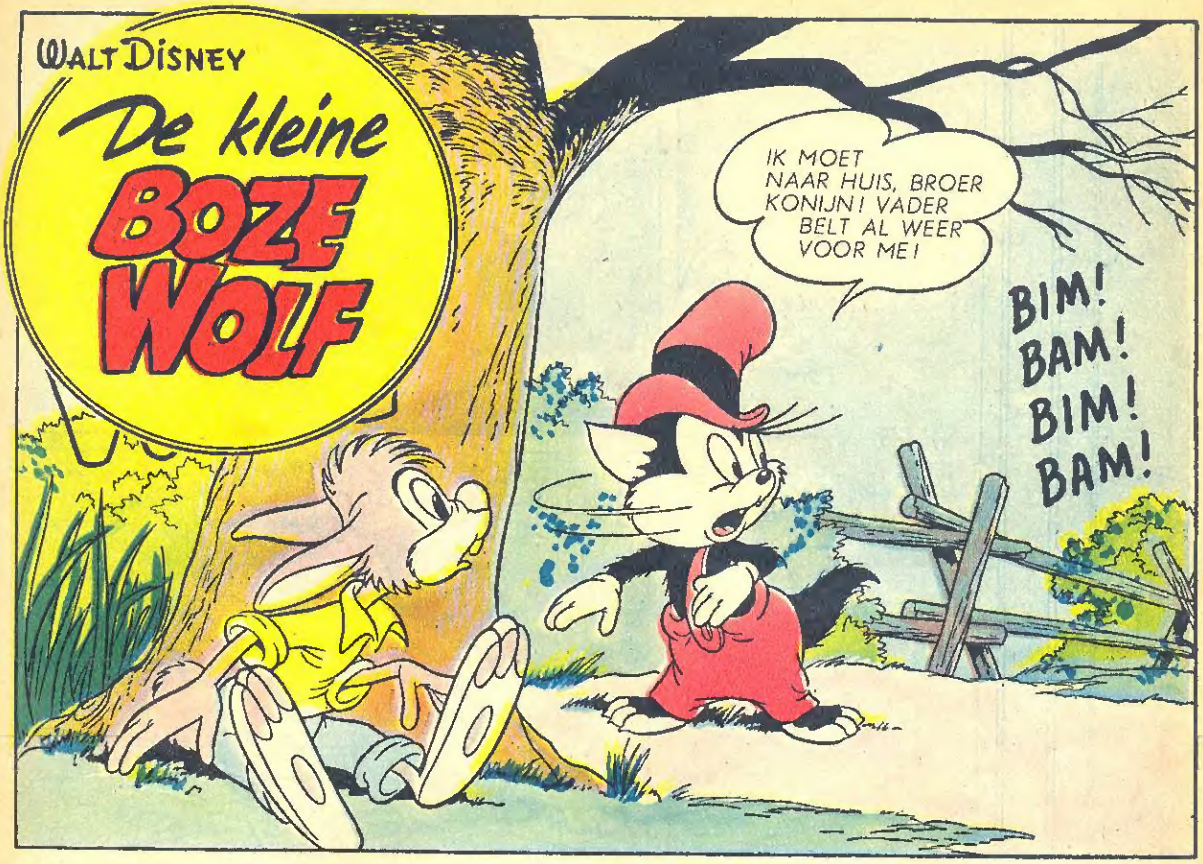

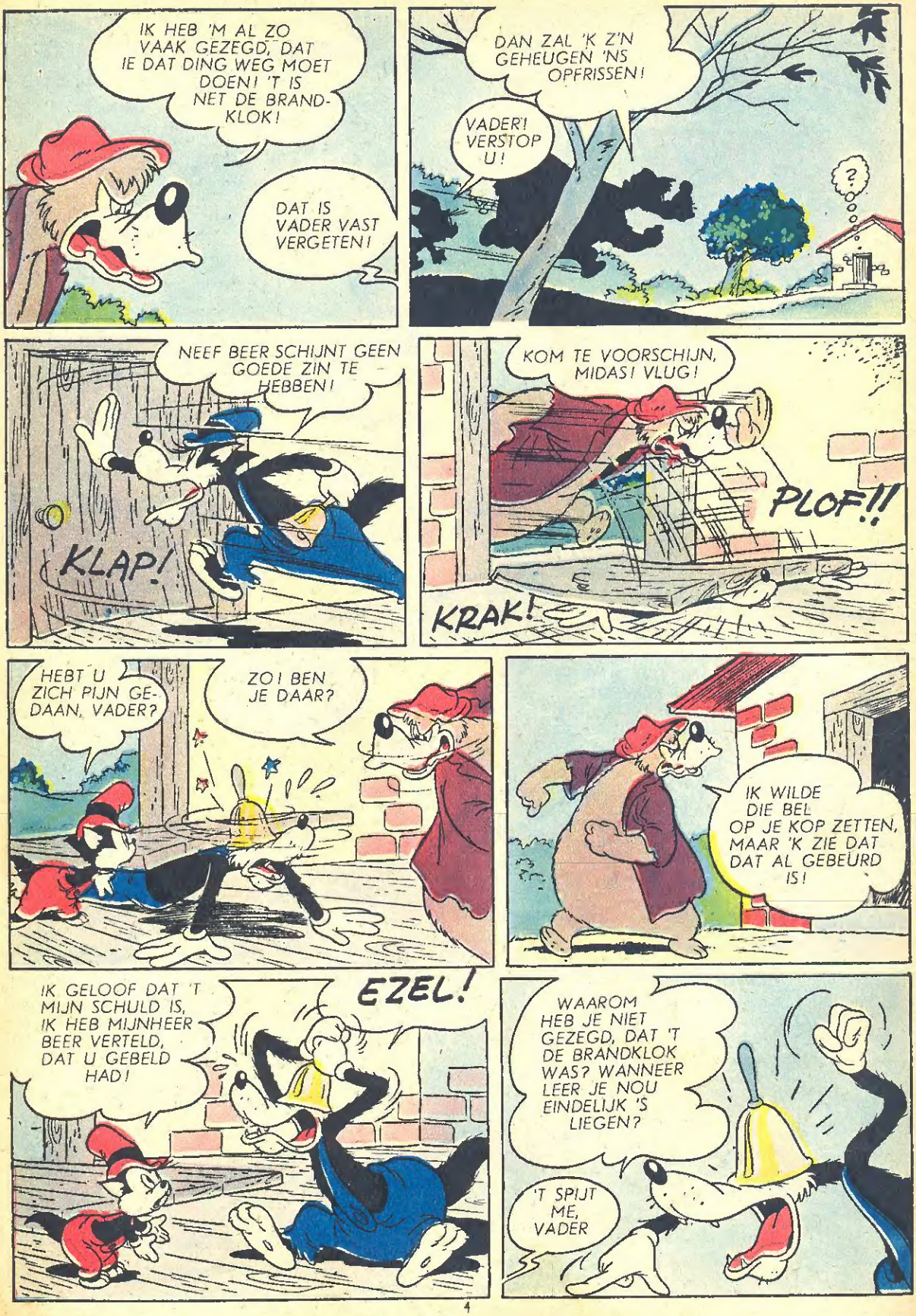
IK HEB 'M AL ZO VAAK GEZEGD, DAT IE DAT DING WEG MOET DOEN! 'T IS NET DE BRAND-KLOK!
DAT IS VADER VAST VERGETEN!
DAN ZAL 'K Z'N GEHEUGEN 'NS OPFRISSEN!
VADER! VERSTOP U!
?
NEEF BEER SCHIJNT GEEN GOEDE ZIN TE HEBBEN!
KLAP!
KOM TE VOORSCHIJN, MIDAS! VLUG!
PLOF!!
KRAK!
HEBT U ZICH PIJN GE-DAAN, VADER?
ZO! BEN JE DAAR?
IK WILDE DIE BEL OP JE KOP ZETTEN, MAAR 'K ZIE DAT DAT AL GEBEURD IS!
IK GELOOF DAT 'T MIJN SCHULD IS, IK HEB MIJNHEER BEER VERTELD, DAT U GEBELD HAD!
EZEL!
WAAROM HEB JE NIET GEZEGD, DAT 'T DE BRANDKLOK WAS? WANNEER LEER JE NOU EINDELIJK 'S LIEGEN?
'T SPIJT ME, VADER

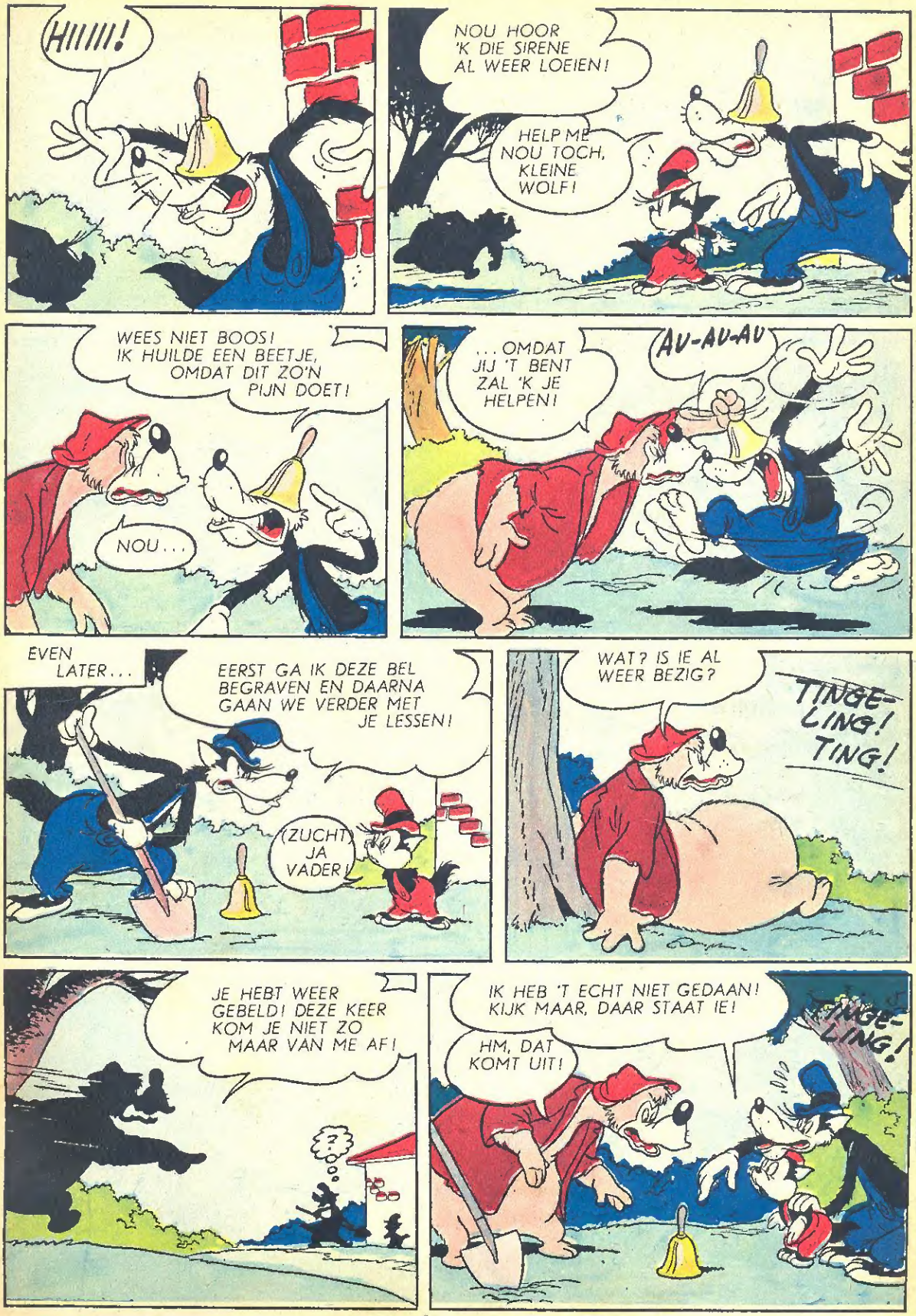
HIIIII!
NOU HOOR 'K DIE SIRENE AL WEER LOEIEN!
HELP ME NOU TOCH, KLEINE WOLF!
WEES NIET BOOS! IK HUILDE EEN BEETJE, OMDAT DIT ZO'N PIJN DOET!
NOU...
... OMDAT JIJ 'T BENT ZAL 'K JE HELPEN!
AU-AU-AU
EVEN LATER...
EERST GA IK DEZE BEL BEGRAVEN EN DAARNA GAAN WE VERDER MET JE LESSEN!
(ZUCHT) JA VADER!
WAT? IS IE AL WEER BEZIG?
TINGE-LING! TING!
JE HEBT WEER GEBELD! DEZE KEER KOM JE NIET ZO MAAR VAN ME AF!
IK HEB 'T ECHT NIET GEDAAN! KIJK MAAR, DAAR STAAT IE!
HM, DAT KOMT UIT!
TINGE-LING!

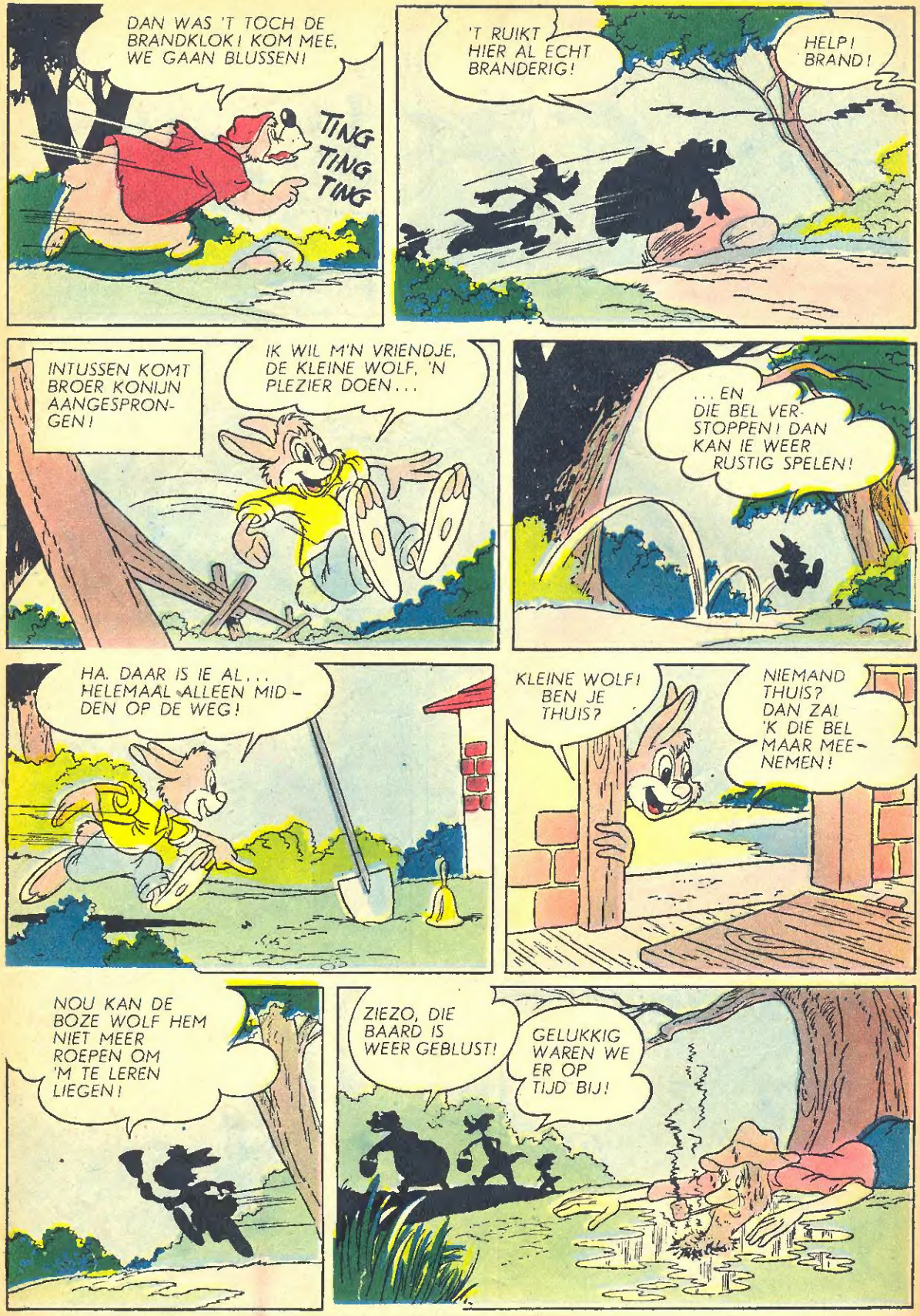
DAN WAS 'T TOCH DE BRANDKLOK! KOM MEE, WE GAAN BLUSSEN!
TING TING TING
'T RUIKT HIER AL ECHT BRANDERIG!
HELP! BRAND!
INTUSSEN KOMT BROER KONIJN AANGESPRONGEN!
IK WIL M'N VRIENDJE, DE KLEINE WOLF, 'N PLEZIER DOEN...
...EN DIE BEL VERSTOPPEN! DAN KAN IE WEER RUSTIG SPELEN!
HA, DAAR IS IE AL... HELEMAAL ALLEEN MIDDEN OP DE WEG!
KLEINE WOLF! BEN JE THUIS?
NIEMAND THUIS? DAN ZAL 'K DIE BEL MAAR MEENEMEN!
NOU KAN DE BOZE WOLF HEM NIET MEER ROEPEN OM 'M TE LEREN LIEGEN!
ZIEZO, DIE BAARD IS WEER GEBLUST!
GELUKKIG WAREN WE ER OP TIJD BIJ!

KOM MEE, ZOON! WE BEGRAVEN DE BEL EN DAN BEGINNEN WE EINDELIJK EENS AAN JE LESSEN!
MAAR VADER, IK WIL HELEMAAL NIET LEREN LIEGEN!
DAT IS JUIST ZO ERG!
NEEM 'N VOORBEELD AAN MIJ! ALS MIJN VADER MIJ VROEGER NIET HAD LEREN LIEGEN, ZOU ER NIKS VAN ME TERECHT GEKOMEN ZIJN!
KIJK 'S, VADER! HIJ IS WEG!
HOE KAN DAT NOU?
WAT 'N GEMENE DIEF! IK KAN 'T NIET UITSTAAN, DAT DAT DING GESTOLEN IS!
DAT IS TOCH NIET ZO ERG, VADER!
NOU DIE BEL WEG IS, HOEFT U OOK NIET MEER BANG TE ZIJN VOOR MIJNHEER BEER!
MAAR...
TINGELING TING!
DAAR GAAT DIE KLOK AL WEER! DAT IS MIDAS VAST NIET!
HEB JIJ DE KLOK GELUID? WAAR IS DE BRAND?
NERGENS! IK HEB NIET GELUID!
BRANDWEERHUISJE

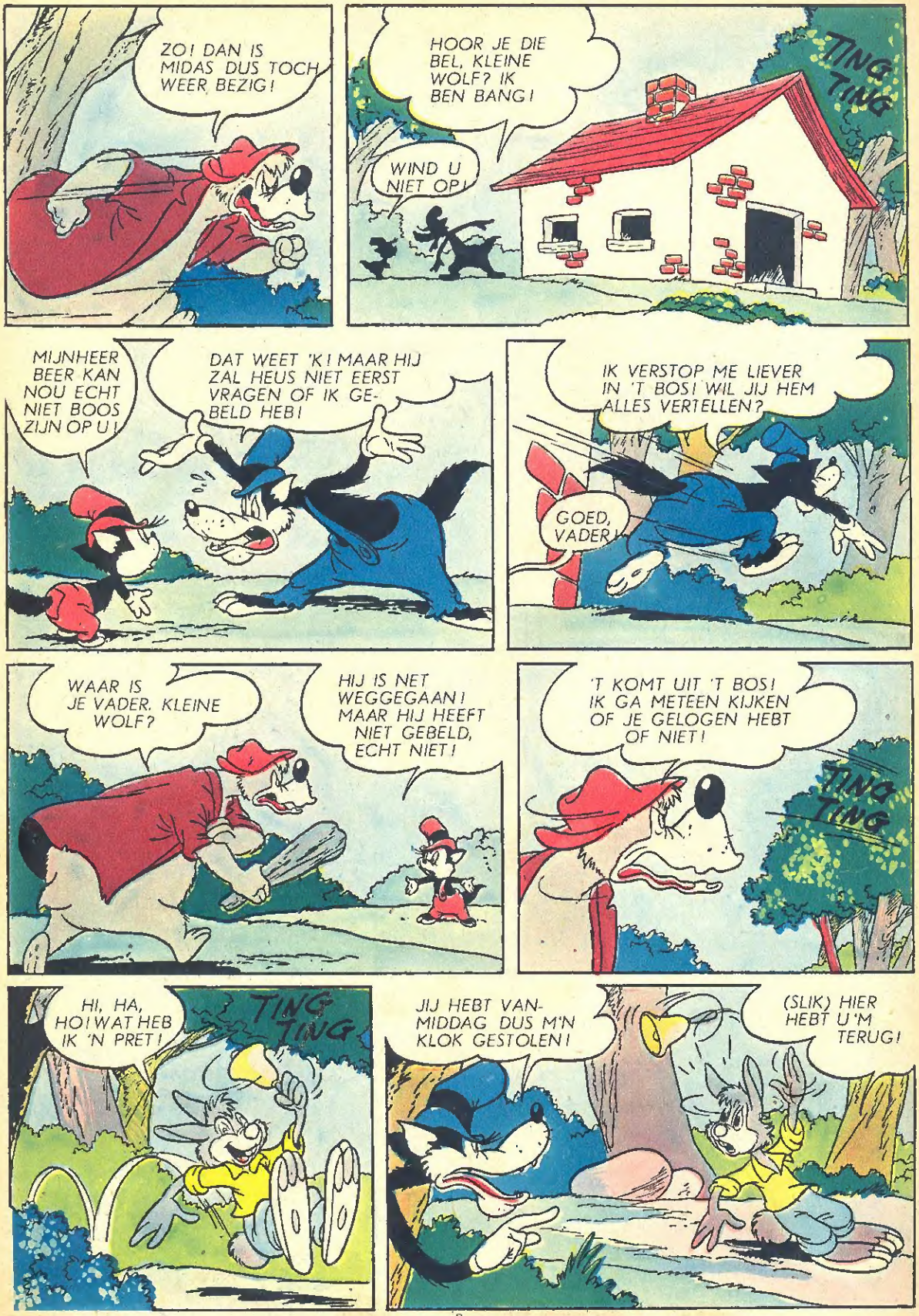
ZO! DAN IS MIDAS DUS TOCH WEER BEZIG!
HOOR JE DIE BEL, KLEINE WOLF? IK BEN BANG!
TING TING
WIND U NIET OP!
MIJNHEER BEER KAN NOU ECHT NIET BOOS ZIJN OP U!
DAT WEET 'K! MAAR HIJ ZAL HEUS NIET EERST VRAGEN OF IK GE-BELD HEB!
IK VERSTOP ME LIEVER IN 'T BOS! WIL JIJ HEM ALLES VERTELLEN?
GOED, VADER!
WAAR IS JE VADER, KLEINE WOLF?
HIJ IS NET WEGGEGAAN! MAAR HIJ HEEFT NIET GEBELD, ECHT NIET!
'T KOMT UIT 'T BOS! IK GA METEEN KIJKEN OF JE GELOGEN HEBT OF NIET!
TING TING
HI, HA, HO! WAT HEB IK 'N PRET!
TING TING
JIJ HEBT VAN-MIDDAG DUS M'N KLOK GESTOLEN!
(SLIK) HIER HEBT U 'M TERUG!

IK W... WIL 'M NIET TERUG!
HUIII!
'T WAS TOCH JE VADER, KLEINE WOLF! JE HEBT GELOGEN!
MAAR...
WAT! HEEFT M'N ZOON GE-LOGEN?
MIJN ZOON HEEFT GELOGEN! HIEP, HIEP, HOERA! WAT BEN 'K BLIJ! HA! HA!
VOORZICH-TIG, VADER!
U LIGT IN DE BRANDNETELS! KIJK MAAR!
IK GA MAAR GAUW NAAR HUIS!
HA! HA!
EN NOU LIEGT JE AL WEER! 'T WORDT STEEDS BETER! BRAND-NETELS, HOE KOM JE ER OP! HA! HA!
HELP!
IK HEB NIET GELOGEN! 'T ZIJN HEUS BRAND-NETELS!
LAAT DIT 'N LESJE VOOR JE ZIJN, KLEINE WOLF! JE HEBT ME VAN-DAAG ALLEEN MAAR NARIGHEID BEZORGD DOOR STEEDS DE WAARHEID TE ZEGGEN! MOR-GEN BEGINNEN WE OPNIEUW!
KRAB KRAB

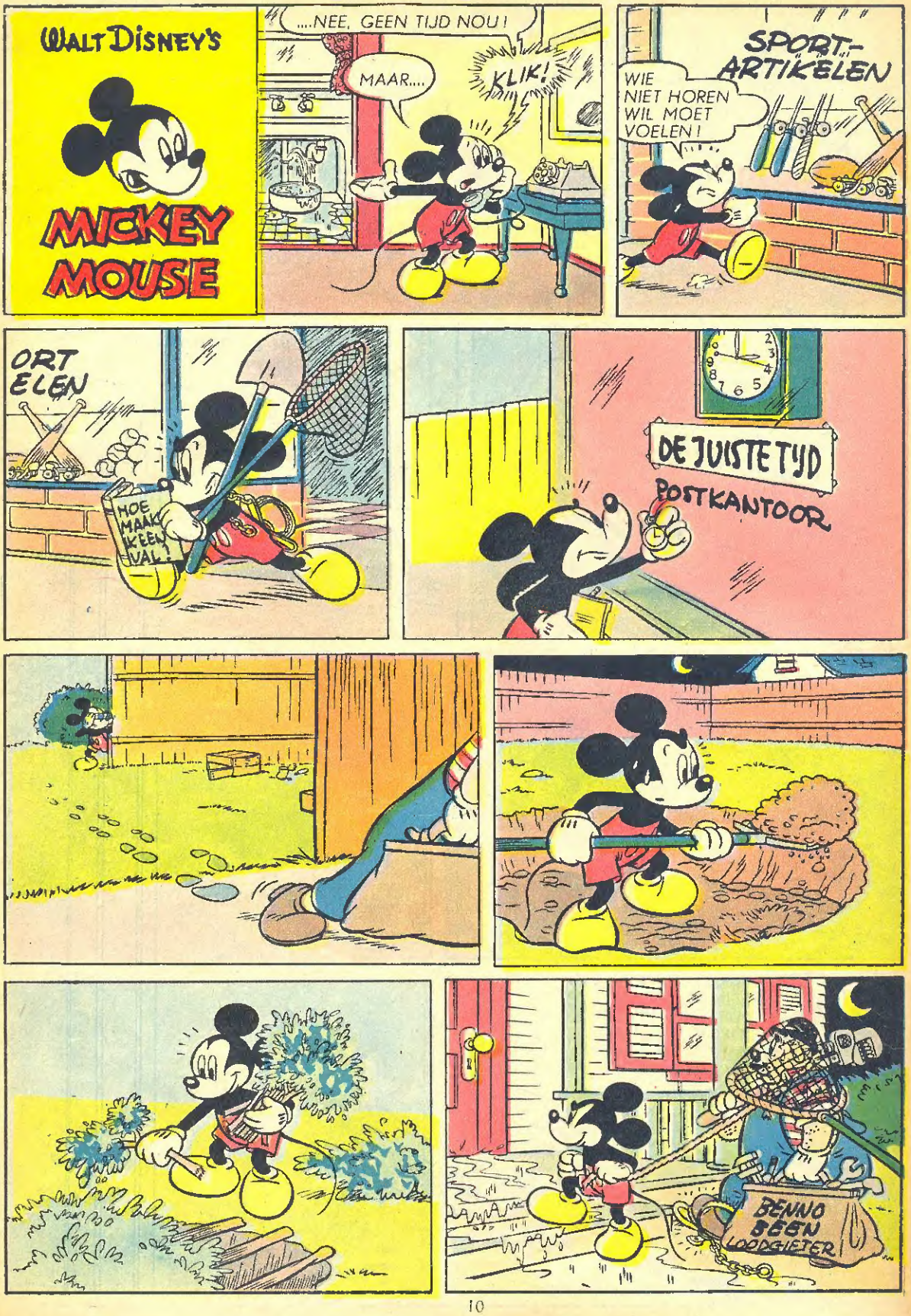
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
....NEE, GEEN TIJD NOU!
MAAR....
KLIK!
SPORT-ARTIKELEN
WIE NIET HOREN WIL MOET VOELEN!
ORT ELEN
HOE MAAK IK EEN VAL?
DE JUISTE TIJD
POSTKANTOOR
BENNO BEEN LOODGIETER

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Ik heb een grote stapel brieven naast me liggen en ik zal proberen weer een paar van jullie blij te maken door uit te leggen wat jullie voornamen betekenen. Jullie weten toch, dat je op de enveloppe ook: Onze Voornamen moet zetten. Hier gaat ie dan weer:

Aly Logtmeyer, Enschede. Sjoukje is een Friese meisjesnaam, die bij de jongensnaam Sjouwe of Jouwe hoort. De betekenis is niet mis, namelijk „Sterk als 'n everzwijn".
Hero de Jong, Drachten. Jouw naam is van Germaanse afkomst en de betekenis er van is: „Held". Niet mis hè?
Dorine Duyverman uit Leiden. Dorine is vermoedelijk een afleiding van de Engelse naam Doreen en Doreen komt van Dorothea, oorspronkelijk een Griekse naam. Je moet hem uitleggen als: „Geschenk van God". Een paar Nederlandse afleidingen van deze naam zijn: Thea, Doortje (deze naam kan ook afgeleid zijn van Theodora), Dora. Een paar Franse afleidingen zijn. Dorothée, Dorette. En een paar Engelse: Dorothy, Doreen, Doris, Dot, Dolly.
Edmond Ruitenberg uit Leiden. Edmond klinkt erg deftig vind ik en deze naam heeft dan ook een indrukwekkende betekenis: „Beschermer van de bezittingen".
Sara Henderix, Rotterdam. Sara is een Hebreeuwse naam en de betekenis er van is: „Vorstin".
Aagje Dekker, Zwolle. Aagje vind ik een leuke naam. Het is een verkleinwoord van het Griekse Agatha. De betekenis hiervan is: „De goede".
Minne Bonnema, Bolsward. De betekenis van Schelte, zo heet je broer schreef je, is „De edele". Het is een naam die veel in Groningen en Friesland voorkomt.
Edzer Onsman, Leeuwarden. Je vader vroeg me wat jouw naam betekent. Je kunt trots zijn op je naam, want die betekent: „Stoutmoedige zwaardvechter". Hij is van Germaanse oorsprong.
Hugo Algra, Amsterdam. Hugo is een Germaanse naam, waarvan de betekenis: „Denker" is. Hij is afgeleid van het oud-Germaanse woord „hugu", dat „geest" of „verstand" betekent.

EVEN NADENKEN

Drie moeilijke vragen, die je moet proberen te beantwoorden zonder op een andere bladzijde te zoeken:
1. Wat is een lorrie? 2. Hoe noemt men een jong schaap en wat is het meervoud van dit woord? 3. Wat zijn „schorren"?

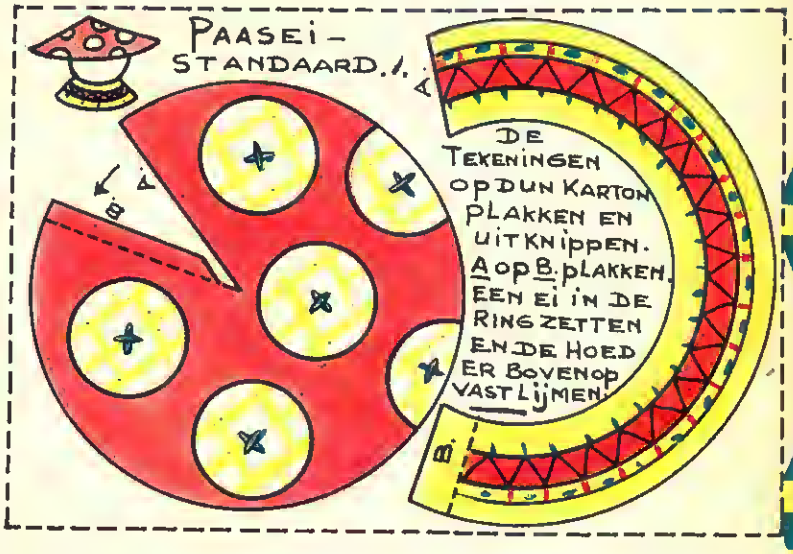

AARONSKELK-ELFJE

Het is weer heerlijk in het bos,
De sneeuw is opgeruimd.
Omdat mijn Aaronskelk weer bloeit,
Ben ik zo goed geluimd!

De vlinders fladd'ren vrolijk rond,
De haas rent been en weer,
En eekhoorns hollen om 't hardst
De bomen op en neer.

De struiken zijn weer prachtig groen,
Mijn bos is wonderschoon,
De vogels zingen hoog en luid,
'k Ben blij dat ik hier woon.

De muggen dansen in de zon,
Ze vieren 't lentefeest,
'k Geniet weer volop in mijn bos,
't Is nooit zó mooi geweest!

OPLETTEN ALLEMAAL!

De gelukkige winnaars van de wekelijkse prijsvraag in nummer 8 zijn:
Eerste prijs, een fototoestel: Adr. Verhoeven, **Ermelo.**
Tweede prijs, een vulpen: Janny Verseput, **Zierikzee.**
Derde tot en met tiende prijs: een vulpotlood:
H. Warringa, **Dalen;**
Jan Brouwer, **Oostereind;**
W. Koopmans, **Tubbergen;**
H. Kelderman, **Katwoude;**
Wim Bakema, **Hoogezand;**
Gerard Dolman, **Moergestel;**
Ria Doornbos, **Rotterdam;**
J. Heida, **Oosterzee.**
De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 12 luidt: **LENTE.**

DONALD DUCK EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitg. van „Margriet", weekbl. v. Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstr. 20, A'dam. Tel. 36500 Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederl. 15 ct. p. week of f 1.95 p. kwart. Losse nummers 20 ct. Voor België 30 fr. p. kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederl. Antillen en Suriname f 1.95 p. kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 per kwartaal.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïll. Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.

De schepen, die in de vorige eeuw op zee waren, werden voortdurend bedreigd. Zeelieden vertelden elkaar verhalen ov een verschrikkelijk monster, d zonsondergang zijn prooi zocht. Maar niemand wist te vertellen, hoe het dier, dat al zo veel leed had veroorzaakt, er uitzag. Tot op 'n dag Professor Ar dat er maar eens een einde aan moest komen.

BIJNA honderd jaar geleden gebeurden er vreemde dingen op de verre Stille Zuidzee. Schepen vergingen of verdwenen spoorloos, zonder dat zij in een storm waren terechtgekomen. In de havens vertelden oude zeelieden elkaar over een groot monster, dat op de zeebodem woonde en dat al die schepen in zijn vreselijke vangarmen onder water trok. Steeds meer mensen begonnen dat verhaal te geloven en het werd erg moeilijk matrozen te vinden, die de Stille Zuidzee nog wilden bevaren. Maar al praatte ook iedereen over het monster, er was niemand, die nu eigenlijk precies kon vertellen hoe het er uitzag. Niemand had het gezien, niemand wist of het wel echt bestond.. en toch was iedereen er bang voor.

In de stad San Francisco was het de laatste tijd erg onrustig. Op de hoeken van de straten stonden groepjes mensen en af en toe werd er geschreeuwd en gevochten. Maar meestal stonden de mensen alleen maar stil te luisteren naar wat een van hen had te vertellen.

Ned Land, een grote kerel, die in de hele stad en ver daarbuiten beroemd was omdat hij zo goed kon harpoeneren, leunde onverschillig tegen de muur van een groot huis. Voor hem stonden wel honderd mannen en vrouwen en ook kinderen liepen er rond en speelden en stoeiden op de stoffige straat. Ned luisterde naar een oude man, die op een stoep stond te schreeuwen tegen al die luisterende mensen.

„Ik zeg jullie," riep de oude man en hij zwaaide met zijn armen, „ik zeg jullie, dat ik het monster gezien heb! Het is zo groot als een huis en het heeft twee lichtende ogen, waarmee het de zee afloert tot het een schip vindt! Ik was toch zeker zelf op de „Gouden Pijl"! En die is er ook aan gegaan! De scheepsjongen en ik waren de enige overlevenden!" Ned Land liep een eindje naar de oude man toe. „Ha," riep hij spottend, „geloof jij ook nog aan sprookjes? Monsters bestaan niet en ze hebben ook nooit bestaan! Jullie zijn zeker in een orkaan terechtgekomen en toen is de „Gouden Pijl" vergaan! Dat kan ik me heel wat beter indenken! Haha! Monsters!"

De oude man kwam van het stoepje af en kwam op Ned af. „Geloof jij me niet?" vroeg hij kwaad, „ik sta hier toch zeker geen verhaaltjes te vertellen? Ik heb het monster met mijn eigen ogen gezien! Het is verschrikkelijk! We zaten gewoon aan dek een beetje muziek te maken en een beetje te praten.. het was een prachtige nacht met een maan en veel sterren. Toen opeens zag de uitkijk een zwarte schaduw, heel laag over het water. Wij zagen het even later ook allemaal -- een zwarte schaduw, die hoe langer hoe dichter bij kwam. Ik moet je bekennen, dat ik het toen benauwd had! Iedereen begreep wel, dat dit het monster was! Toen het vlakbij was, schoten er opeens twee geweldige lichtstralen aan, die langzaam over de zee gingen. Het was net of het ons zocht. Dat licht kwam uit zijn ogen. Daar hoef je niet om te lachen," zei hij boos tegen Ned. „Dat doe ik ook niet," zei deze, „maar ik vind het zo'n vreemde geschiedenis. Hoe is het toen verder gegaan?"

De oude man vertelde toen: „Onze kapitein liet toen vlug het schip draaien en we dachten al, dat we het monster kwijt waren, want het licht uit zijn ogen was w
verder. Maar toen was 't toc
die lichten in zijn ogen we
beetje omhoog en toen schoo
vaart op ons af. Het is drie l
schuit aangebotst. Daarna
Pijl" bijna geen spaan mee
de hele bemanning is verdr

De zeelieden hielden vergaderingen en zochten een middel om het monster te vangen.

WALT DISN
TWINT
DUIZE
MIJL
onder Z

vlug bij de reddingsboten ko
jongen en ik zijn er goed af
vallig dicht bij een redd
kregen we net op tijd los. We
van de „Gouden Pijl" af, to
later zijn we opgepikt en hi
De oude man zweeg en ever
begonnen de mensen druk te
naar de oude man toe. „Is he
hij, „heb je dat werkelijk al
„Heus," zei de oude man, „d

aar verhalen over een verschrikkelijk monster, dat altijd tegen
roorzaakt, er uit tag. Tot op 'n dag Professor Aronnax besloot,
n.

Professor Pierre Aronnax las over het monster in de krant, toen hij zich in San Francisco bevond. Hij geloofde er eerst niet aan.

eeuwen tegen

aide met zijn
n heb! Het is
htende ogen,
ip vindt! Ik
die is er ook
e enige over-

WALT DISNEY'S TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

het licht uit zijn ogen was weg en het zwom een eind verder. Maar toen was 't toch al te laat. Opeens gingen die lichten in zijn ogen weer aan.... het ging een beetje omhoog en toen schoot het met een ontzettende vaart op ons af. Het is drie keer heel hard tegen onze schuit aangebotst. Daarna was er van de „Gouden Pijl" bijna geen spaan meer over. Onze kapitein en de hele bemanning is verdronken. Ze konden niet zo vlug bij de reddingsboten komen. Alleen een scheepsjongen en ik zijn er goed afgekomen, omdat we toevallig dicht bij een reddingsboot stonden en die kregen we net op tijd los. We waren amper tien meter van de „Gouden Pijl" af, toen die zonk. Twee dagen later zijn we opgepikt en hier aan land gezet...."

De oude man zweeg en even was het heel stil. Toen begonnen de mensen druk te praten en Ned Land liep naar de oude man toe. „Is het werkelijk waar?" vroeg hij, „heb je dat werkelijk allemaal gezien?"

„Heus," zei de oude man, „dacht je, dat ik er grapjes over zou maken?" — „Nee," zei Ned, „maar ik geloof toch niet, dat het een monster is! Monsters bestaan niet! Ik wou, dat ik zelf eens kon gaan kijken, wat er aan de hand is! Reken maar, dat ik dat dingetje gauw aan mijn harpoen zou rijgen!"

„Dat weet ik nog zo net niet!" zei de oude man, „dat weet ik nog zo net niet, Ned Land! Ik geloof, dat zelfs jij op je benen zou staan bibberen als je de ogen van dat beest zag!"

In een van de grootste hotels van San Francisco logeerde de beroemde Franse professor Pierre Aronnax, die over de hele wereld bekend stond als de grootste diepzee-geleerde. Professor Aronnax wist alles af van de oceanen, zeeën en meren en als iemand er iets over weten wilde, hoefde hij het maar aan hem te vragen. Op hetzelfde ogenblik, dat Ned Land stond te praten met de oude man, boog professor Aronnax zich samen met zijn helper Conseil over de krant, die juist was binnengebracht.

„Kijk," zei de professor, „ze hebben het weer over dat geheimzinnige monster in de Stille Zuidzee. Wat zou daar toch mee aan de hand zijn? Een monster.... een zeemonster.... ik kan me haast niet indenken, dat dat bestaat!" — „Ik weet het ook niet," zei Conseil, „er wordt de laatste tijd zoveel over gepraat en geschreven. U bent op al uw reizen toch nog nooit een monster tegengekomen, is het wel? Maar hoe zit het dan met al die eigenaardige scbipbreuken?"

De professor keek peinzend naar de krant en las wat er was geschreven: „Wie lost het raadsel van het monster op? Matrozen zijn werkeloos uit angst voor een gevaarlijk zee-dier!"

Conseil keek de professor eens aan — wat zou de geleerde doen? Conseil begreep wel, dat professor Aronnax erg veel zin had om zelf eens te onderzoeken wat er van al die praatjes over een monster waar was. En even later bleek, dat hij de plank niet zo erg ver had misgeslagen.

„Wanneer moeten we in China zijn, Conseil?" vroeg de professor, zonder van de krant op te kijken. — „Over zes maanden, professor," zei Conseil glimlachend, „we hebben de tijd nog, hoor!"

„Hm," mompelde de professor nadenkend, „hm!" Toen keek hij Conseil opeens recht aan. „Als we onze diensten eens aanboden en zelf achter dat monster aan gingen? Zou ze daar zin in hebben, Conseil?" — „Ik ga overal heen waar u heen gaat, professor," zei Conseil plechtig, „ik heb u nog nooit alleen gelaten!"

„Waar wachten we dan nog op," riep de professor, „vooruit, we gaan meteen naar het havenkantoor!" De twee mannen gingen het hotel uit en even later waren ze op weg naar de haven.

Walt Disney's TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

Ned Land en de oude man hadden nog een poosje staan praten, maar eindelijk liep Ned weg. Hij vond, dat ze nou maar eens een goed bewapend oorlogsschip de Stille Zuidzee op moesten sturen om na te gaan wat er precies aan de hand was. Met driftige stappen liep hij naar de haven, waar hij bleef uitkijken over de baai en de wijde oceaan, die er achter lag. De zee! „Dat monster!" gromde hij, „ik wou, dat ik het eens tussen mijn vingers kreeg!" Toen stond hij opeens doodstil voor zich uit te kijken — natuurlijk, dat moest hij doen! Vooruit, naar 't havenkantoor gaan en zeggen, dat ze 'n stel flinke kerels bij elkaar moesten trommelen om het monster een lesje te geven!

Ned aarzelde geen ogenblik, maar liep met grote passen de kade af, naar het havenkantoor. De portier keek hem onderzoekend aan en vroeg: „Wat kom jij hier doen, Ned Land? Kom je de zaak weer eens op stelten zetten?"

„Nee, vandaag niet, John," zei Ned opgeruimd, „vandaag heb ik wat beters te doen! Laat me maar eens gauw door!" Hij liep een lange gang door en klopte aan een deur, die al op een kier stond. Achter de deur klonk het gerezemoes van stemmen. Er waren zeker al een paar mensen op bezoek bij meneer Figg.

„Binnen!" riep iemand en Ned duwde de deur open. Vijf mensen keken hem aan en één van hen stond op en liep naar hem toe, terwijl hij uitriep: „Daar hebben we juist de man, die we zochten! Ned, beste kerel, je kunt ons een grote dienst bewijzen!"

„Wat kan ik voor u doen, meneer Figg," vroeg Ned verbaasd. „Heb je zin, Ned Land," vroeg meneer Figg plechtig, „om met de beroemde professor Aronnax en zijn helper, de heer Conseil aan boord van het oorlogsschip de „Abraham Lincoln" een onderzoekingstocht te maken over de Stille Zuidzee?"

„Hm," zei Ned, „wat voor een onderzoekingstocht is dat dan wel?"

„Wel," vertelde meneer Figg, „de professor is hier gekomen om eens te praten over dat geheimzinnige monster, waar iedereen het de laatste tijd over heeft. En nu hebben we afgesproken, dat de professor en zijn helper een speurtocht zullen gaan maken. Als schip hebben we de „Abraham Lincoln" uitgekozen, onder het commando van kapitein Farragut. En we hadden het niet over jou! We wilden jou als meester-harpoenier mee laten gaan. Als het monster dan werkelijk bestaat, kun jij met je harpoen beginnen! Wat vind je er van, Ned?" Neds bruine gezicht glom van plezier. Hij stak zijn hand uit en zei: „Meneer Figg, het is het beste plan, dat ik ooit gehoord heb! Wanneer vertrekt de „Abraham Lincoln"?"

Professor Aronnax, Conseil en Ned Land zaten bij elkaar in een van de hutten van het oorlogsschip „Abraham Lincoln". De professor had een uitgebreide zeekaart voor zich liggen en met zijn vinger wees hij aan waar het schip zich nu bevond. Conseil boog zich met een ongerust gezicht over de professor heen, maar Ned liep vrolijk fluitend op en neer en stoorde zich nergens aan.

„Luister nu eens even, Ned," zei Conseil ongeduldig, „de professor zit hier toch niet voor niets te praten? Je moet goed weten wat je te doen staat, als we het monster mochten vinden!"

„Onzin," zei Ned lachend, „er bestaat geen monster! We zijn nu al meer dan drie weken bezig kris kras over de Stille Zuidzee te varen en we hebben nog niets gehoord of gezien van dat verschrikkelijke beest! Als je 't mij vraagt, dan geloof ik, dat die zeelui een mooi verhaaltje verzonnen hebben!"

De professor keek hem nadenkend aan en zei langzaam: „Ik geloof niet, dat het zo gemakkelijk is, als jij denkt, Ned! Ik zou m'n harpoen maar klaar houden als ik jou was! Je kon hem nog wel eens nodig hebben!"

De deur ging open en een van de officieren van het schip kwam binnen. „De kapitein vraagt of u op de brug wilt komen, professor," zei hij.

Professor Aronnax, Conseil en Ned liepen de smalle trap naar het dek op en gingen nog hoger, naar de brug. Daar stond kapitein Farragut met

De mannen hadden nu al zo lang gevaren, dat ze ieder half uur naar de brug gingen om naar het monster uit te kijken.

een verrekijker in zijn hand. „Goeie middag, professor," zei hij, „bent u daar? Ja, wat vindt u er van, moeten we nu doorgaan of niet? De „Lincoln" is nu bijna een maand onderweg en er is niets gebeurd. De mannen beginnen een beetje te mopperen, want ze vinden het helemaal niet leuk om het schip iedere dag van voor tot achter schoon te maken. En ik kan ze geen ongelijk geven."

„U hebt gelijk, kapitein," zei professor Aronnax, „we moesten maar naar San Francisco teruggaan. Ik vind het wel jammer, dat we de mensen daar nu niet kunnen geruststellen, want we weten natuurlijk niets méér dan toen we weggingen!"

De kapitein keek uit over de zee en zuchtte. „Ja, ja," zei hij, „het raadsel is nog niet opgelost! Maar wij hebben genoeg ons best gedaan en nu moeten wij het opgeven! Er is niets aan te doen!"

„Laat in ieder geval de wachten uitstaan," zei professor Aronnax, „zolang we nog op de oceaan zijn, kan er van alles gebeuren!"

De mannen gingen weer naar beneden en nu werd er niet meer over het monster gesproken. Ned Land ging zijn harpoen invetten en eigenlijk voelde hij zich erg teleurgesteld. Hij had gehoopt op een goed gevecht, waarbij hij kon laten zien, dat hij een meester was met de

Rechts: In de avondschemering voer het grote schip rustig verder, maar in het schuimspoor nadert een donker gevaarte. De mannen op de brug vermoedden niets en zongen onbezorgd een vrolijk lied.

„Onzin," zei Ned lachend, „er bestaat geen monster." Maar Ned Land zou later heus nog wel eens anders praten.

harpoen en nu gebeurde er helemaal niets. De „Abraham Lincoln" veranderde voor de zoveelste keer van koers en stoomde rechttoe rechtaan op San Francisco af. Met een paar dagen zouden ze de baai van de stad binnenvaren en dan was deze onderzoekingstocht ten einde.

Conseil en de professor maakten samen na het eten een wandelingetje over het dek. Het was bijna avond en de eerste sterren verschenen al aan de donkerblauwe lucht. Ergens op het schip zaten een paar matrozen bij elkaar te zingen en te praten. „Hoor, zei de professor, „de mannen zingen oude zeemansliedjes, die hier honderden jaren geleden al gezongen werden." „Westenwind, Westenwind, breng mij naar huis...." klonk vanuit de schemering en nu hoorden de beide mannen op het dek ook, dat iemand met een gitaar de zangers begeleidde. Het was heel stil en rustig aan boord van de „Abraham Lincoln" en het leek wel, of er nooit vreselijke verhalen over schipbreuken de ronde hadden gedaan. De professor en zijn helper liepen langzaam naar de mannen toe. Daar zagen ze, dat Ned Land de gitaarspeler was. De matrozen zaten in een kring om hem heen en zij zongen of praatten met elkaar.
„Ze zeggen, dat het monster juist in warme nachten als deze naar een prooi zoekt," zei een der matrozen.
„Onzin," zei Ned Land, „we hebben net vanmiddag uitgemaakt, dat het hele monster niet bestaat!"
„Nou, zei de matroos weer, „ik ben er toch niks gerust op! Ik zal blij zijn als ik op de kade van San Francisco sta, dat weet ik wel!" Professor Aronnax keek Conseil aan en zij glimlachten allebei. Ja, het was goed, dat ze teruggingen voor de mannen echt bang werden. Een plezierreisje was het niet geweest. Langzaam liepen de geleerde en zijn helper naar de verschansing van 't schip. Peinzend keken zij uit over het water, dat nu donker en heel geheimzinnig was.
„Och," zei de professor, „als ik nu zo om me heen kijk, kan ik ook niet meer geloven aan het bestaan van een monster. Ned Land heeft gelijk: er is niets aan de hand!" — „Nee," zei Conseil, „er is niets aan de hand en aan het einde van de week zijn we in San Francisco!"
Maar aan de andere zijde van het schip gloeiden twee lichtende punten aan de horizon — heel ver weg en nauwelijks te zien. Af en toe kwamen er geweldige lichtstralen uit de punten, die zoekend de zee aftastten. Wat was dit? Een lichtgevende vis? Maar die kon niet zo groot zijn, dat hij al van verre te zien was. De punten werden groter en groter en op het laatst waren het twee vurige ogen, die langzaam, langzaam dichterbij kwamen. Niemand op de „Abraham Lincoln" had er erg in — de professor en Conseil stonden met hun rug naar het gevaar toe en de matrozen zongen en luisteren naar de muziek van Neds gitaar. Maar daarginds waren de gloeiende ogen, die over de zee gleden en zochten.... naar wat?

Wat gaat er gebeuren op de Stille Oceaan? Is dit toch het gevreesde monster of is het een lichtgevende vis, die door de donkere zee zwemt? Wie heeft nu gelijk — Ned Land of de bange matroos? Volgende week weten we meer!

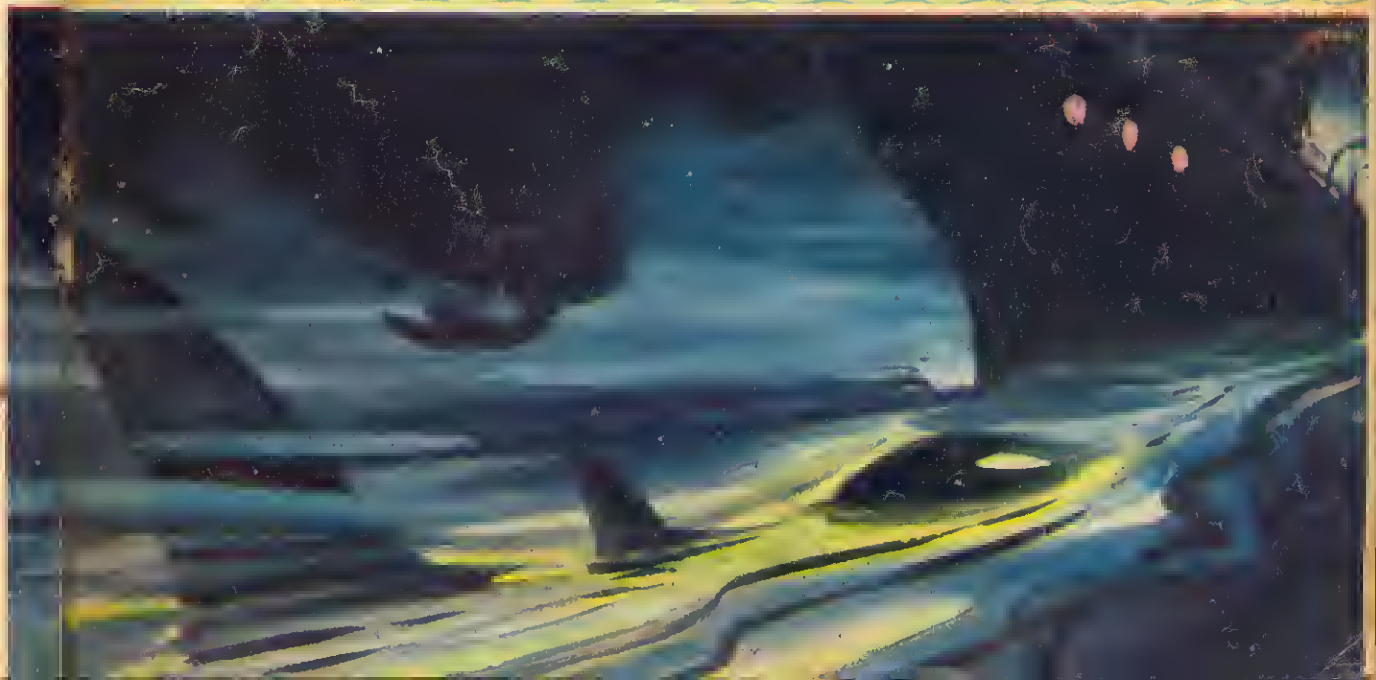

Bitjes en Batjes van Donald Duck

„GROTE BI" OP DE WEG

Van Amsterdam naar Haarlem is ongeveer 18 kilometer. Welk lezertje uit de hoofdstad zou deze afstand te voet afleggen, als het daar in de Spaarnestad een boodschap voor zijn moeder moest gaan doen? Wat zeg je? Zou je de trein nemen of de tram? Kom nou, de sportieve jeugd klimt op de fiets en is in een paar uurtjes op en neer. Dat is gezond. Per fiets! Ja, wij kunnen het ons haast niet meer voorstellen, dat dit moderne vervoersmiddel ruim een eeuw geleden nog niet bestond. Onze voorouders moesten dus wel lopen als zij geen gebruik wilden maken van een paard of een boot.

De uitvinding van de fiets verwekte dus rond 1854 een revolutie in onze samenleving. Met die uitvinding was er natuurlijk nog lang niet het racekarretje zoals wij dat nu kennen. Nee, eerst kwam er een „loopwiel". De Duitse houtvester Karl von Drais had deze ontdekking reeds gedaan in 1817. Aan dit „loopwiel" groeiden ruim 30 jaar later trappers en crancks. De Duitsers zeggen, dat hun landgenoot Fischer hiervan de uitvinder is. De Fransen houden het op de 15-jarige smidsleerling Michaux. Hoe dan ook, de loopfiets was „geboren" en de nieuwe wereldburger zou een grote toekomst tegemoet gaan.

De hoge fiets deed zijn intrede in West-Europa. Ook in Nederland. De betekenis hiervan? Honderd jaar geleden werd het verkeer in ons land hoofdzakelijk onderhouden met paard en wagen, hondenkarren, een puffend stoomtrammetje en wat boemelende treintjes. Uiteraard alleen nog maar tussen de belangrijkste plaatsen. Het platteland lag dus geïsoleerd en was voor de meeste mensen haast onbereikbaar. En toen kwam de eerste fiets. Op zekere dag verscheen het bericht in de krant, dat Pim Kiderlen uit Delfshaven op zo'n vreemd vervoersmiddel de stoomtram had bijgehouden. Hij had deze prestatie geleverd op 't traject Delfshaven-Schiedam. De bewondering van de mensen steeg, toen Pim Kiderlen korte tijd later op deze fiets van Delfshaven naar Leeuwarden reed. Kijk, zo'n prestatie sprak de massa aan. De sensatie werd nog groter toen fietsers sneller bleken dan de postkarren en soms sneller dan.. de trein. De „Grote Bi", de fiets met het enorme grote voorwiel en het heel kleine achterwieltje, had zijn weg gevonden. De ontwikkeling zou zich snel voltrekken. Hierover volgende week.

DE RAADSELKIST

1. TOVERVIERKANT

Van boven naar beneden en van links naar rechts kunnen dezelfde woorden ingevuld worden.
1. puzzle, 2. een soort groente, 3. een man, die spreekt, 4. een boek, waarvan je veel leert is.... (de ij is één letter).

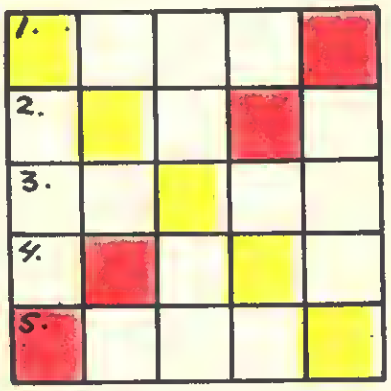

2. KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts: 1. spoed, 2. dier, 3. kleine steentjes op het pad in de tuin, 4. beeltenis van iets of iemand (van hout of steen), 5. uitroep met de betekenis: „Dat is al weer klaar!"
Als je de goede woorden hebt ingevuld, lees je in de rode hokjes van boven naar beneden en in de gele van beneden naar boven de naam van een plaats in Nederland.

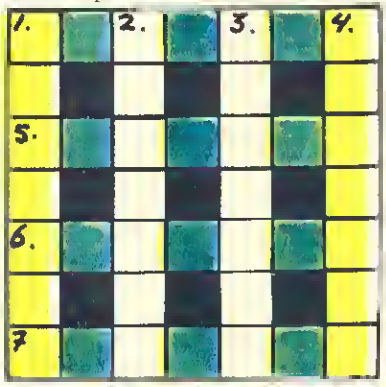

3. RAADSEL

Ik besta uit vijf letters en ben een ander woord voor ziekte. Neem je mijn eerste letter weg, dan ben ik de naam van een grote rivier in Nederland. Neem je vervolgens weer een letter van mij weg, dan ben ik een glad dier, dat in het water leeft. Welke woorden worden hier bedoeld.

OPLOSSINGEN UIT DE RAADSELKIST No. 13

1. **Zigzagpuzzle.** Van boven naar beneden: 1. veem, 2. keer, 3. kers, 4. slot, 5. ster, 6. slee, 7. leer, 8. wild, 9. bijna, 10. king. Van links naar rechts: in de rode hokjes: vertelling, in de groene hokjes: meesterlijk.
2. **Cijferraadsel.** bed, zool, wieken, leo, elf. De cijfers 1 t/m 16 geven: DE KLEINE BOZE WOLF.
3. **Klinkers zoeken.** 1. Heerlen, 2. Terneuzen, 3. Abcoude, 4. Stavoren, 5. Almelo.

EVEN NADENKEN (ANTWOORDEN)

1. Een laag wagentje, dat op rails loopt en speciaal bij de spoorwegen wordt gebruikt. 2. Lam. Lammeren. 3. Begroeide, buitendijkse stukken land in de provincie Zeeland.

HONDENBROOD IS HEERLIJK

De Engelse honden zijn echte fijnproevers. Ze lusten alleen maar heel fijne hapjes. De Engelse fabrikanten van hondenbrood zagen zich dan ook genoodzaakt om hun product steeds lekkerder te maken, anders aten de honden het niet meer. Een jaar of dertig geleden was het hondenbrood kei en keihard en meer dan 2 cm dik. Je moest een hamer en een beitel nemen om er een stukje af te hakken. Maar nu is het bros en heerlijk van smaak. Dat vinden niet alleen de honden, maar ook de mensen. Een onderzoek heeft namelijk uitgewezen, dat heel veel hondenbazen en bazinnen tegenwoordig ter afwisseling voor hun ontbijt hondenbrood eten met een beetje roomboter er op of met wat margarine of zo maar met niks, als ze niet te dik willen worden. En in het noorden van Engeland is een fabriek, waar de arbeiders tijdens hun lunch heel dikwijls als extra lekkernij een stukje hondenbrood opknabbelen. Er is dit jaar in Engeland voor ongeveer 75 millioen gulden aan hondenbrood verkocht.
Smakelijk eten vrienden! Zou je er van gaan blaffen?

KINDER-WEERBERICHT

„Waarom altijd alleen weerberichten voor de grote mensen?" heeft men in de afgelopen winter in Chicago gedacht. Daarom geeft men nu ook 'n kinderweerbericht. „Speciaal bestemd voor meisjes en jongens, die een slee hebben", werd er steeds bijgezegd.

WALT DISNEY'S

MICKEY MOUSE

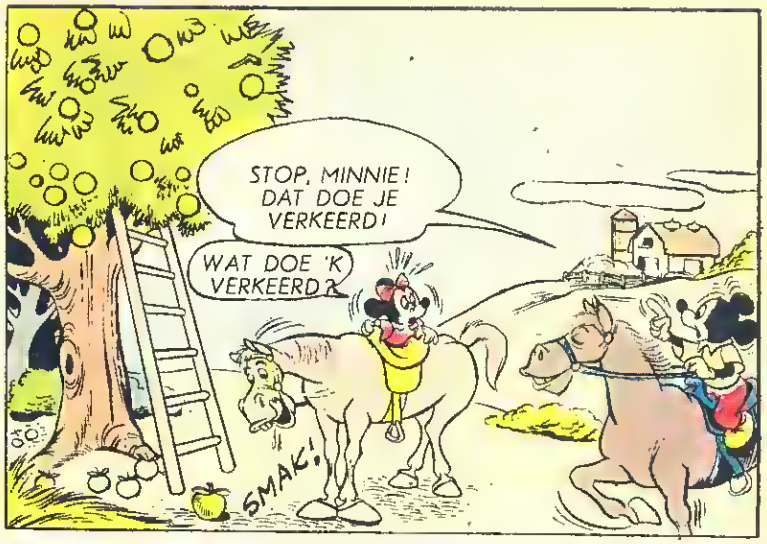

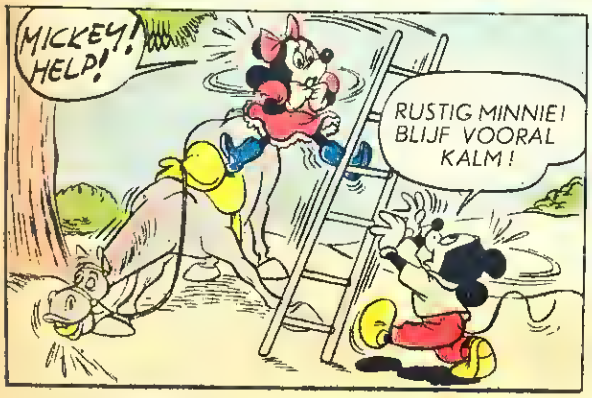

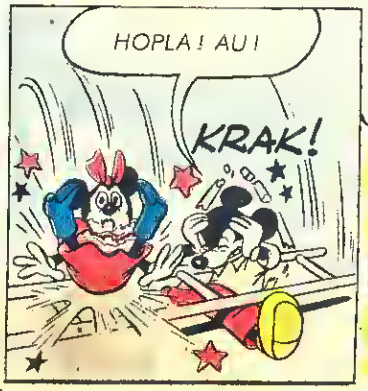

WALT DISNEY'S

Kleine HIAWATHA

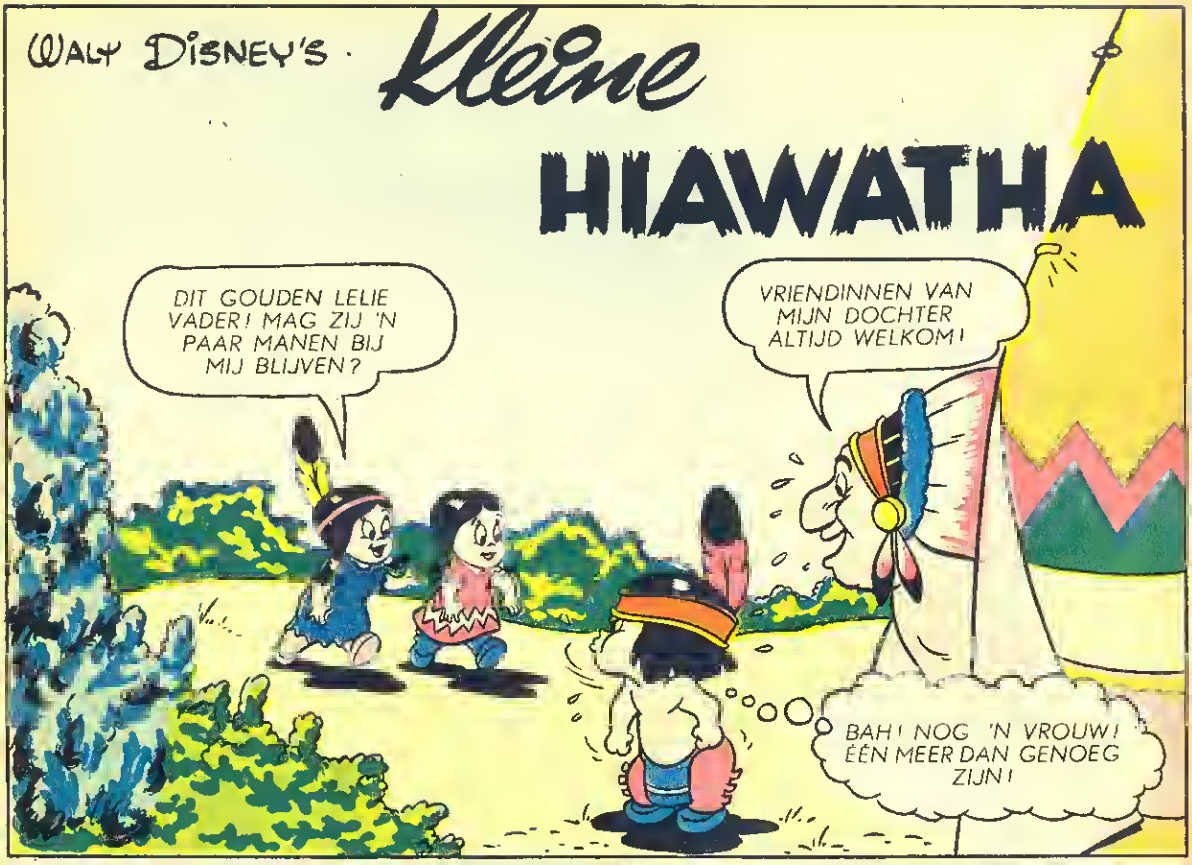

MIJ NOU OP JACHT GAAN! JULLIE MEE-MOGEN ALS JULLIE WILLEN!
GRAAG!
JULLIE NIET TE DICHT BIJ WOLVENHOL KOMEN HOOR!
NEE VADER!
MIJ OP HERTENJACHT GAAN! EERSTE SCHOT MOET RAAK ZIJN, HERT ANDERS WEGLOPEN!
EERST MOET JAGER HER-TENSPOOR VINDEN!
WAAROM JIJ ZO ZOEKEN? DAAR STAAT IE!
WAT? HIJ NOG NIET ZO LANG DAAR STAAN!
WAAROM LOOPT HERT NIET WEG?
ALLE DIEREN STIJF VAN SCHRIK ALS ZE GROTE JAGERS ZIEN!
HI! HI! HIJ NATUURLIJK WETEN, JIJ 'M TOCH NIET RAKEN!
MIJN ZUSTER ONZIN PRATEN!
MIJ 'M EXPRES NIET RAKEN! HIJ NOG ZO JONG!

BROM!
HELP!
'N BEEER
KLEINE HIAWATHA! HELP! WAAR ZIJN JE?
HIER BOVEN, IN BOOM!
MIJ NOG WEL DENKEN JIJ ZO DAPPER ZIJN!
MIJ HIER VEEL GEVAARLIJKER DAN ZIJ BENEDEN.
GRRR!
OEF! MIJ NOU VERLOREN
KLAP!
ZILVERSLANG! GOUDEN LELIE! WAAR ZIJN JULLIE?
MIJ GROTE BEER VERSLAGEN!
WIJ ALLES GEZIEN HEBBEN HOOR!
BEER PIJN AAN Z'N NEUS! HIJ DAAROM NIET MEER VECHTEN!
JIJ HEUS NIET DAPPERDER DAN WIJ!

ZIJ BRUTAAL ZIJN! IK ZE LATEN ZIEN MIJ EVEN DAPPER ALS LEEUW!
BROMM!
HELP!
HIAWATHA MACHTIG GOED KUNNEN SCHRIKKEN!
JULLIE NOOIT MEER MEEMOGEN!
IK ALLEEN NAAR WOLVENHOL GAAN EN WOLF VANGEN!
HA! HA!
JOUW BROER DIT ERNSTIG MENEN?
HIJ ALTIJD OPSCHEPPEN!
O... MIJ NIET MEER BANG VOOR 'M!
HIJ DADELIJK WEL NAAR HUIS KOMEN!
MAAR . .
WIE IN DAT WOLVENHOL BINNENGAAN VEEL DAPPER ZIJN!
MACHTIG, MACHTIG DAPPER!
GRRR

HIAWATHA VERTELT HEM DAN WAT ER GEBEURD IS. ZIJ SPREKEN AF, DAT HIAWATHA ZIJN VERKLEDE OOM ALS JACHTBUIT MEE NAAR HUIS ZAL NEMEN

MIJ AL 'N LASSO HEBBEN, OOM!
IK EERST BEK VASTBINDEN! U ALS ECHTE WOLF GROMMEN HOOR!
GROM!
GRRR!
U MACHTIG KNAP KUNNEN GROMMEN, OOM! DIT NET ECHT ZIJN!
OPZIJ VOOR GROTE JAGER! DEZE WOLF VANDAAG DOOR MIJ ALLEEN GEVANGEN!
HIAWATHA, MIJ JOU OVERAL ZOEKEN! WAAROM JIJ NIET OP MIJ WACHTEN!
OOM ZWARTVOET, U HIER?
WIE ZIJN DIT HIER DAN?
DAT ECHTE PRAIRIEWOLF! HIJ NATUURLIJK STILLETJES DORP INGESLOPEN ZIJN!
GROM
OE OE OE OEF
BOEM!
HIAWATHA MACHTIG DAPPERE JAGER! HIJ GROTE WOLF ALLEEN GEVANGEN!
HIJ DAT STRAKS OOK ZEGGEN ALS HIJ WEER BIJKOMT!
OEF!

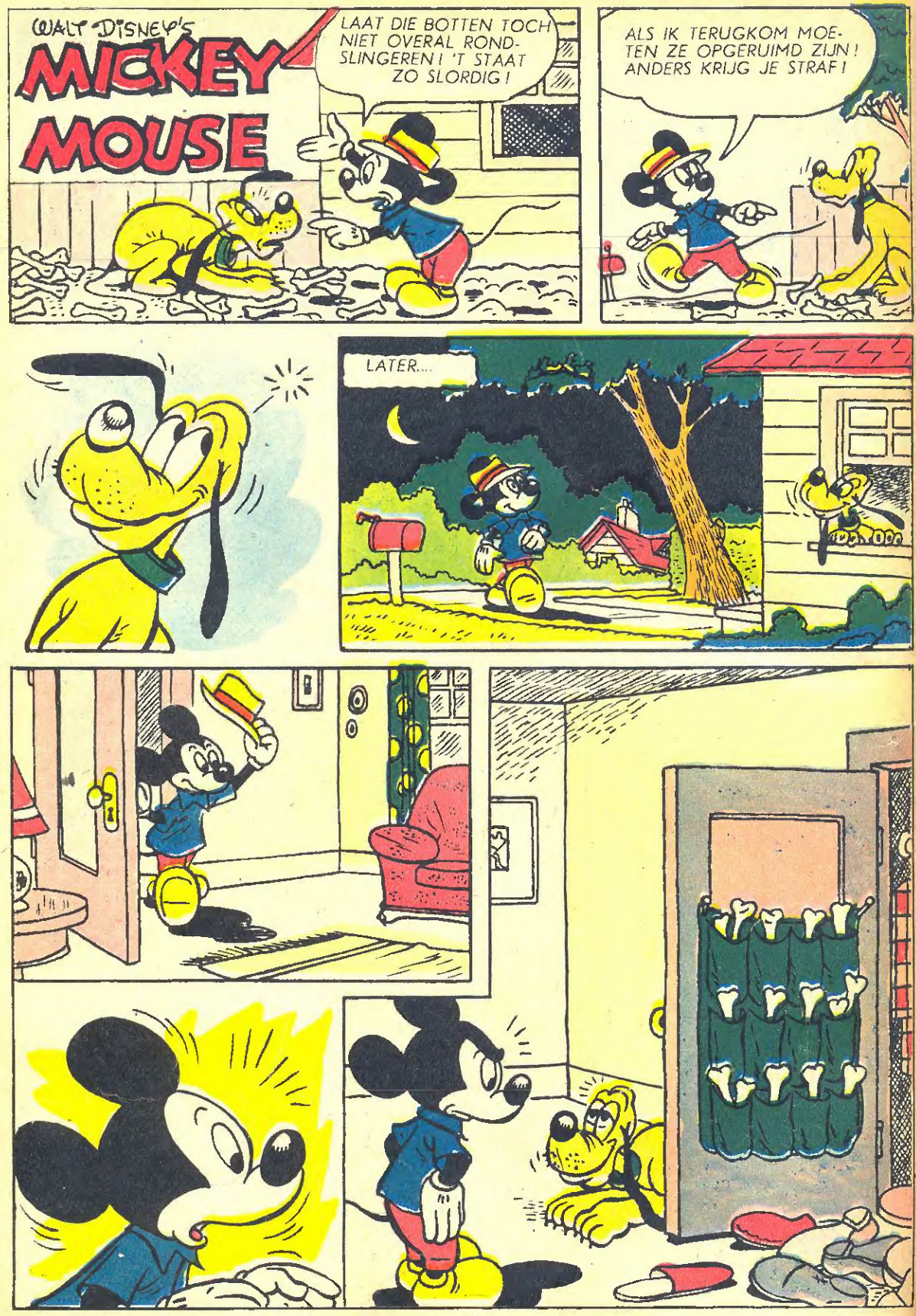
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
LAAT DIE BOTTEN TOCH NIET OVERAL ROND-SLINGEREN! 'T STAAT ZO SLORDIG!
ALS IK TERUGKOM MOETEN ZE OPGERUIMD ZIJN! ANDERS KRIJG JE STRAF!
LATER....